

Sygn. akt V U 2013/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku P. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

przy udziale osoby zainteresowanej (...) Sp. z o.o. we W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania P. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 4 lutego 2014 r.

znak dec. nr (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 2013/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 03 lutego 2014 r. odmówił ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych P. O. jako pracownika u płatnika(...) Sp. z o.o., z uwagi na nie przedstawienie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed dniem wydania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w ostatecznej i niezaskarżonej decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. Zakład stwierdził, że P. O. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. Na etapie postępowania wyjaśniającego jak i po wydaniu decyzji ubezpieczony jako strona postępowania był prawidłowo zawiadomiony o postępowaniu wyjaśniającym, jednakże nie wypowiedział się co do istotnych okoliczności budzących wątpliwości, co do zasadności zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, nie przedstawiono również dokumentacji pozwalającej wyjaśnić istotne okoliczności sporne. Po wydaniu decyzji administracyjnej z dnia 14 czerwca 2013 r. ubezpieczony nie złożył również stosownie do art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odwołania do Sądu Okręgowego.

Odnosząc się do wniesionego odwołania organ rentowy wskazał, że zainteresowany nie przedstawił nowych dowodów ani nie ujawnił nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r., które miałyby wpływ na ustalenie jego prawa. Wskazał także na brak okoliczności, które uzasadniałyby konieczność uchylenia, zmiany czy unieważnienia decyzji z urzędu na zasadach określonych w przepisach k.p.a.

W odwołaniu od powyższej decyzji, zaskarżonej w całości, P. O. zarzucił naruszenie przepisów postępowania:

a) art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 83a ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez całkowicie błędną i niczym nieuzasadnioną odmowę przyznania ubezpieczonemu prawa, o którym stanowi art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż P. O. był w okresie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. zatrudniony na umowę o pracę w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku dyrektora ds. marketingu, a zatem jako pracownik tej firmy zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy systemowej podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 1 ustawy systemowej od momentu nawiązania stosunku pracy, tj. od dnia 07 listopada 2011 r.,

b) art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 80 k.p.a., w związku z art. 180 k.p.a. polegającego na braku wyczerpującego przeprowadzenia przez organ postępowania dowodowego mającego na celu dokładne ustalenie stanu faktycznego sprawy, polegającego m.in. na zupełnym zignorowaniu przez organ zawnioskowanych we wniosku o ponowne ustalenie prawa z 14 sierpnia 2013 r. dowodów na okoliczność, iż ubezpieczony winien podlegać obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r.,

c) art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak jakiegokolwiek odniesienia się w uzasadnieniu decyzji ZUS Oddział we W. z dnia 03 lutego 2014 r. nr (...) do dowodów przedstawionych przez ubezpieczonego we wniosku o ponowne ustalenie prawa z dnia 14 sierpnia 2013 r. i ograniczenie się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, iż „zainteresowany nie przedstawił nowych dowodów, ani nie ujawnił nowych okoliczności istniejących przed wydaniem wyżej powołanej decyzji, które miałyby wpływ na ustalenie prawa zainteresowanego”. Organ powinien wyczerpująco odnieść się do zawnioskowanych dowodów zwłaszcza w przypadku wydawania decyzji w sprawie ponownego ustalenia prawa, gdyż to właśnie te dowody są kluczowe w kontekście przyznania lub odmowy ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych,

d) art. 8 k.p.a., art. 7 k.p.a. w związku z art. 77 § 1 k.p.a., w związku z art. 80 k.p.a., w związku z art. 180 k.p.a. poprzez oparcie odmowy przyznania ponownego ustalenia prawa, o którym stanowi art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej, m.in. na fakcie niezaskarżenia przez ubezpieczonego decyzji ZUS Oddział we W. z dnia 14 czerwca 2013 r., znak: (...) – co w ocenie organu miało świadczyć o zaniedbaniach ze strony ubezpieczonego, jak również braku zainteresowania z jego strony tokiem ówczesnego postępowania, podczas gdy – jak zwracano już organowi uwagę, ubezpieczony nie zaskarżył w/w decyzji wyłącznie z tego względu, iż pozostawał w błędnym przekonaniu – jako podmiot nie wykwalifikowany prawnie, iż decyzja z dnia 14 czerwca 2013 r. nie rozstrzygała samoistnie istoty sprawy, z uwagi na fakt, że niespełna kilka dni później ubezpieczony otrzymał drugą decyzję z Zakładu znak (...) z dnia 04 lipca 2013 r. – na mocy której organ dopiero odmówił wypłaty ubezpieczonemu zasiłku za okres od 31 października 2012 r. do 05 stycznia 2013 r. Organ zaś całkowicie utracił z pola widzenia, iż decyzja z dnia 04 lipca 2013 r. wydana została w oparciu o wówczas nieostateczną decyzję z dnia 14 czerwca 2016 r. znak: (...) (co już samo w sobie świadczy o naruszeniu art. 8 k.p.a.) – w związku z czym, jako że obydwie decyzje zostały wydane przez organ w przeciągu kilku dni następujących po sobie, ubezpieczony pozostawał w przekonaniu, iż obydwie decyzje łącznie rozstrzygają istotę sprawy – w konsekwencji, że skarżeniu podlega wyłącznie decyzja z 04 lipca 2013 r. Ubezpieczony złożył terminowo, dnia 14 sierpnia 2013 r. odwołanie od decyzji z dnia 04 lipca 2013 r. (sprawa o sygn. akt IVU 313/13, która toczy się przed Sadem Rejonowym w Legnicy IV Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i jest aktualnie zawieszona), co potwierdza, iż rozstrzygnięcie sprawy nie było mu obojętne oraz, że był w przekonaniu, iż złożenie odwołania od decyzji z dnia 04 lipca 2013 r. będzie wystarczające do obrony jego praw.

Wskazując na powyższe, P. O. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 03 lutego 2014 r. w całości i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy poprzez uznanie, że w okresie zatrudnienia od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu oraz zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie – uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca stwierdził, iż wbrew stanowisku organu rentowego z zebranego w sprawie zakończonej decyzją z dnia 14 czerwca 2013 r. materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w okresie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w firmie (...) Sp. z o.o., czego dowodem jest m. in. przedłożona umowa o pracę z dnia 07 listopada 2011 r. P. O. nie zaakceptował stanowiska tego organu, który uznał, że wymieniona umowa była umową pozorną. We wniosku o ponowne ustalenie prawa z dnia 14 sierpnia 2013 r. wnosił m. in. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków R. G. i A. D. na okoliczność rzeczywistego świadczenia pracy. Wniosek ten został przez organ rentowy zignorowany. Wnioskodawca wskazał ponadto na to, iż organ ten całkowicie pominął fakt, że jego pracodawca jako płatnik składek w dniu 10 stycznia 2012 r. zgłosił go do ubezpieczenia jako pracownika firmy (...). Podnosił, że zgłoszenie do ubezpieczenia po terminie nie może mieć wpływu na sytuację ubezpieczonego. Z deklaracji rozliczeniowej z dnia 01 grudnia 2012 r. oraz raportu miesięcznego ZUS RMUA z dnia 17 maja 2012 r. i 27 czerwca 2012 r. jednoznacznie wynika, że pracodawca odprowadził składki ubezpieczeniowe.

W dalszej części uzasadnienia wnioskodawca wskazał na wadliwość przeprowadzonego w sprawie zakończonej zaskarżoną decyzją postępowania dowodowego, bowiem organ rentowy nie odniósł się merytorycznie do dowodów przedstawionych we wniosku o ponowne ustalenie prawa z dnia 14 sierpnia 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

P. O. prowadzi od 01 czerwca 2004 r. pod firmą (...) z/s w L. działalność gospodarczą w przeważającym zakresie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych.

D o w ó d: w aktach ubezpieczeniowych : poświadczenie CEIDG,

pismo Naczelnika US w L. z 21.01.2013 r.

Decyzją z dnia 14 czerwca 2013 r., znak: (...), nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. stwierdził, iż P. O. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż w wyniku analizy konta płatnika składek (...) sp. z o.o. z/s. we W. stwierdzono, że wymieniony płatnik składek dokonał w dniu 10 stycznia 2012 r. zgłoszenia wnioskodawcy jako pracownika od 07 listopada 2011 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. W pierwszorazowych dokumentach rozliczeniowych P. O. nie został wykazany jako pracownik. Dopiero w kolejno składanych dokumentach złożonych począwszy od dnia 13 stycznia 2012 r. do dnia 20 maja 2013 r. wykazano wstecznie wnioskodawcę jako pracownika. Płatnik składek dokonał wyrejestrowania osoby ubezpieczonej od dnia 01 lutego 2013 r., w związku z ustaniem tytułu do ubezpieczeń. Płatnik składek składając zaświadczenie podał, iż P. O. pozostaje w zatrudnieniu od 07 listopada 2011 r. w pełnym wymiarze czasu pracy; od dnia 31 marca 2012 r. wykazano osobie ubezpieczonej niezdolność do pracy. Wobec braku dokumentów potwierdzających okres jego zatrudnienia oraz zgłoszenie do ubezpieczeń po terminie, ze znaczną podstawą wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne (zwiększaną jeszcze pomiędzy kolejnymi okresami niezdolności), kiedy płatnik składek od września 2011 r. (za cały okres zgłoszenie ww. osoby do ubezpieczeń) nie dokonał jakichkolwiek wpłat składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, zdecydowano o przeprowadzeniu postępowania kontrolnego.

Organ rentowy wskazał ponadto, iż według jego danych, w tym czasie P. O. był zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownik w pełnym wymiarze czasu pracy u innego płatnika składek, z/s w S.. Na podstawie danych z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej ustalono, że wnioskodawca pozostaje przedsiębiorcą działając pod firmą (...), posiada aktywny wpis stanowiący podstawę do prowadzenia działalności gospodarczej, z datą rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej 01 czerwca 2004 r. Przedmiotem wykonywanej działalności są roboty budowlane związane z wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych, a przedsiębiorca nie zgłaszał zawiadomień o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej.

Analiza dokumentacji zgromadzonej w odrębnej sprawie pokontrolnej wskazuje, że pod wskazanym jako miejsce siedziby spółki płatnika składek we W., ul (...) mieści się inny podmiot – Stowarzyszenie Centrum (...). Uzyskano również informację, iż spółka (...) nie posiada żadnych pomieszczeń, jest tylko zarejestrowana jej siedziba, ale umowa wygasła z końcem 2012 r. Prezes zarządu spółki (...) oraz jedyny jej udziałowiec R. G. oświadczył, iż od stycznia 2012 r. spółka prowadzić ma działalność budowlaną w większości usługi budowlane na terenie kraju. Ze względu na osadzenie w areszcie nie był w stanie dopilnować obowiązku złożenia dokumentów ubezpieczeniowych za osoby zgłoszone do ubezpieczeń. Podczas jego nieobecności dokumenty do ZUS miało składać biuro rachunkowe, na podstawie informacji pochodzących od wnioskodawcy. Z oświadczenia prezesa zarządu wnioskodawca miał pozostawać pełnomocnikiem oraz świadczyć pracę na stanowisku kierowniczym. Dane KRS wskazują, że jedynym współnikiem i prezesem zarządu pozostaje R. G.; brak jest natomiast wpisów wskazujących na ustanowienie prokurenta.

W oparciu o dane Urzędu Skarbowego W. ustalono, że w okresie od listopada 2011 r. firma (...) sp. z o.o. nie składała deklaracji podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu bądź starty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Firma złożyła natomiast deklaracje roczne o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-4R za 2011 i 2012 r., gdzie wykazano za poszczególne miesiące roku podatkowego należne zaliczki oraz odpowiednio liczbę podatników za okres od listopada 2011 r. do grudnia 2012 r., jednakże nie dokonano wpłat zaliczek na podatek dochodowy z tytułu zatrudnienia pracowników.

D o w ó d: decyzja z dn. 14.06.2013 r. w aktach ubezpieczeniowych.

Wymienioną wyżej decyzję doręczono na adres zamieszkania wnioskodawcy w dniu 28 czerwca 2013 r.

D o w ó d: potwierdzenie doręczenia w aktach ubezpieczeniowych.

Powołując się na przepis art. 83a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r., pismem z dnia 14 sierpnia 2013 r. P. O. wniósł o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania mającego na celu ponowne ustalenie jego prawa, o którym stanowi wskazany wyżej przepis i w konsekwencji wydanie nowej decyzji co do istoty sprawy poprzez uznanie, że jako pracownik firmy (...) sp. z o.o. był w okresie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. objęty ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym. Ubezpieczony wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z umowy o pracę z 07 listopada 2011 r. z (...), deklaracji rozliczeniowej dotyczącej należności składkowych i wypłaconych świadczeń z dnia 01 grudnia 2012 r. i raportu miesięcznego osoby ubezpieczonej ZUS RMUA z dnia 17 maja 2012 r. i 27 czerwca 2012 r. na okoliczność potwierdzającą odprowadzanie składek, karty informacyjnej na okoliczność uczestniczenia w kolizji drogowej dnia 13.03.2012 r., a ponadto wniósł jeszcze o przesłuchanie świadków R. G. i A. D. oraz przesłuchania wnioskodawcy na okoliczność nawiązania i rzeczywistego świadczenia stosunku pracy w okresie zatrudnienia od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. oraz jego wyjaśnień.

D o w ó d: wniosek w aktach ubezpieczeniowych.

W tym samym dniu wnioskodawca wniósł odwołanie od decyzji z dnia 04 lipca 2013 r. w przedmiocie odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 października 2012 r. do 05 stycznia 2013 r.

D o w ó d: kserokopia odwołania w aktach ubezpieczeniowych.

W odpowiedzi na wniosek o ponowne ustalenie prawa do ubezpieczeń społecznych w czasie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. organ rentowy w piśmie z dnia 01 października 2013 r. podtrzymał stanowisko zawarte w prawomocnej decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r.

D o w ó d: pismo w aktach ubezpieczeniowych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 03 lutego 2014 r. -zaskarżoną w niniejszej sprawie - odmówił ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych P. O. jako pracownika u płatnika (...) Sp. z o.o., z uwagi na nie przedstawienie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed dniem wydania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r.

(n i e s p o r n e)

Wnioskodawca w dniu 14 września 2011 r. został zgłoszony jako pracownik od 1 września 2011 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. w S.. Jako podstawę wymiaru składek wskazano kwotę 7200 zł za miesiąc października 2011 r. Za kolejne miesiące 2011, za rok 2012 i do lutego 2013 r. płatnika wykazywał w dokumentach rozliczeniowych podstawę wymiaru składek w wysokości 0,00 zł. Od marca 2013 r. płatnik ten wykazuje ponownie podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawcy w wysokości 7200 zł.

D o w ó d: -pismo ZUS z dn. 04.07.2014 r. z załącznikami – k. 62-68.

Płatnik składek (...) Sp. z o.o. we W. od listopada 2011 r. nie składa deklaracji podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu bądź straty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Jedynymi dokumentami złożonymi przez spółkę do Urzędu Skarbowego są deklaracje roczne o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-4R za rok 2011 i 2012, gdzie wskazano 7 podatników za listopada 2011 r. i luty 2012 r., 9 podatników za grudzień 2011 r., czerwiec, lipiec, październik i listopada 2012 r., 8 podatników za styczeń, marzec, kwiecień, maj, sierpień i grudzień 2012 r. i 10 podatników za wrzesień 2012 r.

D o w ó d: -pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dn. 9.04.2013r. – w aktach ubezpieczeniowych..

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Przedmiotem niniejszego postępowania była decyzja ZUS z dnia 3 lutego 2014 r., odmawiająca ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych P. O. jako pracownika u płatnika (...) Sp. z o.o., z uwagi na nie przedstawienie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed dniem wydania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. Wniosek ubezpieczonego, złożony w dniu 19 sierpnia 2013 r., był wnioskiem o ponowne ustalenie obowiązku ubezpieczeń społecznych, w którym wnioskodawca wskazał na nowe dowody w postaci umowy o pracę z 07 listopada 2011 r. z (...), karty informacyjnej, deklaracji rozliczeniowej dotyczącej należności składkowych i wypłaconych świadczeń z dnia 01 grudnia 2012 r. i raportu miesięcznego osoby ubezpieczonej ZUS RMUA z dnia 17 maja 2012 r. i 27 czerwca 2012 r., a ponadto wniósł jeszcze o przesłuchanie świadków R. G. i A. D. oraz wnioskodawcy, powołane na te same okoliczności, które były rozważane wcześniej przez organ rentowy w ostatecznej decyzji z 14 czerwca 2013 r., ustalającej, że P. O. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 07 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r.

Zaskarżone orzeczenie organu rentowego jest decyzją wydaną w trybie art. 83 a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121). Zgodnie z nim prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

Wobec powyższego, sporną kwestią w niniejszej sprawie jest jedynie ustalenie, czy słuszna była odmowa ponownego badania obowiązku ubezpieczeń społecznych wnioskodawcy z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę u płatnika składek.

Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy materiału dowodowego, Sąd uznał, że stanowisko organu rentowego zaprezentowane w zaskarżonej decyzji jest prawidłowe.

Z treści przepisu art. 83a ust. 1 ustawy systemowej wynika jednoznacznie, że ponowne ustalenie prawa do świadczeń - zarówno na wniosek osoby zainteresowanej jak i z urzędu - wymaga kumulatywnego spełnienia przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie, a mianowicie: 1) przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie nowych okoliczności, 2) nowe dowody lub okoliczności istniały przed wydaniem decyzji, 3) nowe dowody zostały przedłożone lub nowe okoliczności zostały ujawnione po dniu uprawomocnienia się decyzji, 4) nowe dowody lub nowe okoliczności nie były znane organowi w dniu wydania decyzji, 5) nowe dowody lub nowe okoliczności faktyczne mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. W sytuacji gdy po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej prawo do emerytury, nie przedstawiono nowych dowodów, istniejących przed dniem wydania tej decyzji a nieznanymi w tym dniu organowi rentowemu, to organ rentowy nie może z urzędu wszcząć postępowania o ponowne ustalenie prawa.

W tym kontekście istotny dla rozstrzygnięcia jest fakt, iż przedmiotem badania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. było podleganie wnioskodawcy obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę. Istotnym dla ustalenia istnienia rzeczywistego tytułu ubezpieczeń społecznych było to, czy wnioskodawca w oparciu o przedłożoną umowę o pracę pozostaje w zatrudnieniu o cechach odpowiadających zatrudnieniu na warunkach Kodeksu Pracy. Dla włączenia do pracowniczego ubezpieczenia społecznego i pozostawania w nim niezbędna jest przynależność do tej grupy podmiotów, które wykonują zatrudnienie w ramach stosunku pracy, a więc w warunkach rzeczywistego realizowania elementów charakterystycznych dla tego stosunku, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Takie warunki podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym zostały określone w art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z ich treścią obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby będące pracownikami, od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Definiujący pojęcie pracownika przepis art. 8 ust. 1 wymienionej ustawy stanowi zaś, że pracownikiem jest osoba pozostająca w stosunku pracy z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

Sięgając zatem do wspomnianego art. 22 k.p. należy przypomnieć, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. O charakterze stosunku prawnego nie może w żadnym razie decydować spełnienie niektórych tylko z jego elementów, zwłaszcza elementów czysto formalnych, wykazywanych dokumentami osobowymi w postaci list płac, zaświadczeń o szkoleniach bhp, list obecności, zgłoszeń do ubezpieczenia społecznego, czy wreszcie samo sporządzeniem umowy o pracę. Istotny jest faktyczny przebieg zatrudnienia, zakres wypełnionych obowiązków, okoliczności wskazujące na rzeczywiste świadczenie pracy na rzecz płatnika w ramach podporządkowania pracowniczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że nowe dowody z dokumentów, powołane przez wnioskodawcę nie były przydatne dla czynienia ustaleń w powyższym zakresie i tym samym nie uzasadniały ponownego ustalenia prawa podlegania ubezpieczeniom społecznym wnioskodawcy jako pracownika u płatnika składek. Nowymi dokumentami były m.in. druki ZUS P DRA, ZUS P RSA, ZUS P RCA, ZUS RMUA, które stanowić mogą jedynie dowód dokonania zgłoszeń do organu rentowego o treści z nich wynikających i w żaden sposób nie potwierdzają, że zgłoszenie to wynika z rzeczywistego świadczenia pracy. Analogicznie ocenić należy przedłożoną kopię umowy o pracę z dnia 7 listopada 2011 r., której treść nie korzysta z domniemania zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Z kolei przedłożona karta informacyjna na okoliczność uczestniczenia wnioskodawcy w kolizji drogowej dnia 13 marca 2012 r. również nie zawiera żadnych treści dotyczących wykonywania przez wnioskodawcę pracy na podstawie w.w. umowy.

Uzasadnieniem dla ponownego badania kwestii podlegania wnioskodawcy ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia pracowniczego nie mogły być również zgłoszone przez niego nowe dowody ze źródeł osobowych, tj. z

zeznań świadków i przesłuchania jego jako strony. Nadal bowiem wnioskodawca nie wskazał żadnych materialnych dowodów faktycznego świadczenia na rzecz spółki (...) pracy. Brak takich dowodów sprawia, że pozbawione w takich obiektywnych dowodach oparcia zeznania świadków nie mogą stanowić w przekonaniu Sądu wystarczającego dowodu istnienia pomiędzy wnioskodawcą i płatnikiem składek rzeczywistego stosunku pracy. Poza tym, z przyczyn leżących wyłącznie po stronie wnioskodawcy Sąd zmuszony był dowody z zeznań świadków i wyjaśnień ubezpieczonego pominąć. Należy także podkreślić budzący zdziwienie, a ewidentnie wynikający tak z prowadzonego przed organem rentowym postępowania administracyjnego jak i w trakcie trwania postępowania sądowego, kompletny brak zainteresowania wnioskodawcy toczącymi się postępowaniami.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że to strona powołująca dowód ma obowiązek wskazania adresów świadków, tak aby ich wezwanie było możliwe (art. 258 k.p.c.). Mimo licznych wezwań na adresy świadków podawane przez wnioskodawcę, pozostawały one niepodjęte. Jednocześnie pełnomocnik wnioskodawcy na rozprawie dnia 9 lutego 2016 r. nie podał żadnego wyjaśnienia takiego stanu rzeczy, jak i nie podał innych adresów, pod którymi świadkowie mogliby skutecznie odebrać wezwanie. Wnioskodawca nie wykazał przy tym, by wystąpił z wnioskiem do odpowiednich organów, celem ustalenia aktualnych adresów świadków. Ustalenie adresu świadka przez Sąd stanowiłoby natomiast przejaw zastępowania inicjatywy strony przy gromadzeniu i przedstawianiu dowodów. Jednocześnie sam wnioskodawca konsekwentnie nie stawiał się na kolejne terminy rozpraw, mimo wezwań do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania go w charakterze strony. Powyższe okoliczności uzasadniały zatem pominięcie dowodów ze źródeł osobowych, w szczególności biorąc pod uwagę całokształt przebiegu niniejszego postępowania i znaczny czas jego trwania oraz brak aktywności wnioskodawcy i jego pełnomocnika w celu szybkiej koncentracji materiału dowodowego, z którego wywodzono skutki prawne.

Jednocześnie na marginesie należy zauważyć, że z dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych, które były podstawą wydania przez organ rentowy decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r., wątpliwym jest generalnie prowadzenie działalności gospodarczej przez płatnika składek, skoro spółka nie wykazuje dotychczas żadnych dochodów lub strat.

Odnosząc się do podniesionego w odwołaniu zarzutu naruszenia przepisów postępowania administracyjnego należało zauważyć, iż nie mogły być skuteczne, bowiem postępowanie sądowe w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że sąd ubezpieczeń społecznych może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1980r., sygn. akt III CZP 43/80), jako przedmiotu odwołania, co jednak nie miało miejsca w rozpoznawanej sprawie.

Wobec powyższego odwołanie wnioskodawcy podlegało oddaleniu, jako niezasadne, gdyż przy wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie zostały wskazane nowe dowody lub ujawnione okoliczności, podważające dotychczasowe niekorzystne dla wnioskodawcy ustalenia o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika od 7.11.2011 r. do 31.01.2013 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy, zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 11 ust.2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 sierpnia 2015 r.